Sygn. akt II K 21/19

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Bełchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR P. Nowak

Protokolant: st. sekr. sąd. J. Żak

przy udziale Prokuratora:

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2019r.

sprawy ***A. J.*** urodzonej (...) w B., córki S. i H. z domu (...),

oskarżonej o to, że:

w dniu 03 stycznia 2019 roku o godz. 14:20 na ulicy (...) w B. na wysokości ulicy (...) województwa (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżoną ***A. J.*** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 178a§1 k.k. wymierza jej karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonej środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 4 (czterech) lat;

3. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 03 stycznia 2019 roku;

4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonej A. J. na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 (pięciu tysięcy) złotych;

5. wymierza oskarżonej 100 (sto) złotych opłaty i zasądza od niej na rzecz Skarbu Państwa 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 21/19

UZASADNIENIE

na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynów zarzuconych oskarżonym

Zachowanie oskarżonej polegające na tym, że w dniu 03 stycznia 2019 roku o godz. 14.20 w B. na ulicy (...) na wysokości ulicy (...) kierowała w ruchu lądowym pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu – wyczerpuje dyspozycję art. 178a § 1 KK.

Do bytu przestępstwa określonego w art. 178a KK wystarczy samo prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Nie ma przy tym znaczenia, czy kierując pojazdem naruszył jeszcze inne przepisy ruchu drogowego, czy też nie. Popełnione ono zostaje, umyślnie, w momencie gdy pijany kierowca wsiada za kierownicę pojazdu i rusza w drogę.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, iż w wydychanym przez ***A. J.*** powietrzu stwierdzono obecność 1,44 ml/l alkoholu (blisko 3,0 promila) - zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa określonego w art.178 a § 1 KK, będąc przy tym czynem zawinionym, karygodnym i społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy.

Sąd wymierzając oskarżonej karę miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 KK. Jako okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonej Sąd potraktował jej przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu oraz uprzednią sądową niekaralność.

Sąd uznał, że nie ma potrzeby orzekania w stosunku do oskarżonej kary pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd zachowanie A. J. poczytał jako jednorazowy wybryk, a mając na względzie jej uprzednią niekaralność zakłada, iż podobne zachowanie nie zdarzy się w przyszłości. Tym samym nie ma potrzeby sięgania po najsurowszy rodzaj kary przewidziany przez art. 178a § 1 KK. Dlatego też Sąd skorzystał z możliwości, jaką daje mu ten przepis i orzekł wobec oskarżonej karę łagodniejszego rodzaju, tj. karę samoistnej grzywny.

Zdaniem Sądu kara 100 stawek dziennych grzywny ta jest adekwatna do stopnia winy A. J. oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Spełni także cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania oraz cele represyjne względem osoby oskarżonej.

Określając wysokość jednaj stawki dziennej na kwotę 10 złotych Sąd uznał, iż odpowiada ona aktualnej kondycji finansowej i majątkowej oskarżonej i nie powinna stanowić dla niej nadmiernej uciążliwości, zwłaszcza że nie posiada ona nikogo na utrzymaniu.

Stosownie do treści art. 42 § 2 k.k. Sąd zobligowany był, by orzec w stosunku do oskarżonej A. J. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego. Wymierzając ów środek karny w rozmiarze 4 lat Sąd miał na uwadze wagę naruszonej przez oskarżonego zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jego stopień nietrzeźwości oraz masowość tego typu przestępstw. Ów środek karny ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa w komunikacji pełniąc funkcję zabezpieczającą. Jego ratio legis polega na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa wyłączyć z ruchu drogowego, celem zapewnienia tegoż bezpieczeństwa innym użytkownikom ruchu.

Na podstawie art. 63 § 4 KK z mocy prawa na poczet orzeczonego środka karnego zaliczono oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 03 stycznia 2019 roku.

Sąd zobligowany treścią art. 43a § 2 KK orzekł od oskarżonej A. J. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu (...)

Na podstawie art. 627 KPK Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, włącznie z wydatkami poniesionymi w toku postępowania przygotowawczego w kwocie 170 złotych, w tym opłatę w kwocie 100 wymierzoną na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych /tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm./.